

РЕШЕНИЕ

№ 1929

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11472** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 19.10.2021 г., постановено по НАХД № 3607/2021 г., по описа на Софийския районен съд /СРС/, НО, 13 състав е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-024233 от 18.01.2021 г., издадено от началник на група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на СДВР, с което на М. Г. В. е наложено административно наказание на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП глоба в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, решението е оспорено от М. Г. В. с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него наказателно постановление. Счита, че в хода на проведеното съдебно производство не са събрани всички относими към предмета на спора доказателства, поради което не е изяснена фактическата обстановка. Твърди, че посочените в АУАН свидетелите не са присъствали при извършването на нарушението, както и при съставянето на акта.

Ответникът по касационната жалба не ангажира становище по същата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за законосъобразност на оспореното въззивно решение.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр.чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Видно от приетата за установена по делото фактическа обстановка от СРС на 12.08.2020 г. около 17:45 часа в [населено място], [улица] е бил паркиран лек автомобил „Тойота Я.“ с [рег.номер на МПС], в който се е намирала В. Д. – свидетел в производството пред СРС. Покрай този автомобил е минал управлявания от М. В. лек автомобил „М. С 220“, с [рег.номер на МПС], която се опитала да заобиколи спрялото МПС и го ударила с автомобила си. Свидетелят Д. е отворила прозореца и казала на М. В., че автомобилът, в който се намира е ударен от последната и поискала да спре, за да премести автомобила. М. В. е продължила да извършва маневрата си, в резултат от което са последвали още няколко удара на автомобила „Тойота Я.“ с [рег.номер на МПС] и са били повредени задната броня и лявото огледало, след което без да спре управлявания от нея автомобил М. В. е напуснала произшествието.

На основание на представена от В. Д. информация и подадена от М. В. декларация е съставен акт за установяване на административно нарушение № 770004 от 13.11.2020 г., въз основа на който е издадено наказателно постановление № 20-4332-024233 от 18.01.2021 г., с което на М. Г. В. е наложено административно наказание на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП глоба в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Установената от съда фактическа обстановка се доказва по безспорен начин от административно-наказателната преписка, акта за установяване на административно нарушение от 13.11.2020 г., декларация от В. В. Д. от 12.08.2020 г., скица на пътно-транспортно произшествие към протокол № 1753900, докладна записка от полицейски инспектор Ц. М. Т..

При така приетата за установена фактическа обстановка, Софийският районен съд е обосновал изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон.

Касационната инстанция възприема изцяло съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал и съществено процесуално нарушение - чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото

производство.

В тази връзка изцяло неоснователно е твърдението на касатора за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал. 2 и, ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства - съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл. 283 НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН и събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства.

Видно от протокола от проведеното на 19.10.2021 г. съдебно заседание съдът е разпитал свидетеля-актосъставител, който е потвърдил и изнесеното в същия. В качеството на свидетел е разпитана В. Д., която потвърждава данните от подписаната в административнонаказателното производство декларация. Съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че АУАН е съставен в отсъствие на свидетели при извършване на нарушението. В. Д. е свидетел на нарушението и същата потвърждава фактическата обстановка, както чрез подписаната от нея декларация, така и чрез показания в съдебно заседание.

От страна на касатора, както в хода на производството пред административния орган, а и пред СРС, така и пред настоящата инстанция не са ангажирани доказателства за установяване на различна фактическа обстановка, от установената със събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съгласно приложимата норма на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. От анализа на цитираната разпоредба следва извод, че съставът на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП е изпълнен само с факта, че водачът на МПС е напуснал мястото на ПТП, не е спрял да установи настъпили ли са вредни последици и спорни ли са обстоятелствата, при което е осъществено ПТП. За неизпълнението му правилно е наложена предвидената в административнонаказателния състав по чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП санкция. Последната е определена в закона кумулативно - лишаване от право да управлява моторно превозно средство и глоба. Неоснователно се явява направеното от касатора възражение за нарушение на чл. 42, т. 4, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. От приобщените по преписката доказателства - саморъчно попълнените от участниците в ПТП декларации, докладна записка, протокол за ПТП, заедно със съставения АУАН и издаденото НП, ясно личи описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Административнонаказателното обвинение е доказано. Не е нарушено правото на защита на наказаното лице, което е могло да разбере за какво е привлечено като нарушител и адекватно да организира своята защита.

За нарушенията са наложени предвидените в кореспондиращите им санкционни норми на чл. 185, съотв. на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, административни наказания. При определяне размера на наказанията, административнонаказващият орган се е съобразил с изискванията на чл. 27, ал. 2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.10.2021 г., постановено по НАХД № 3607/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 13 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.